

BEAR GRYLLS

PO'LOVAČKA

SMRŤ SI ŤA NÁJDE, AK JU NEPREDBEHNEŠ

Ljndeni

Poľovačka

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.lindeni.sk
www.albatrosmedia.sk

Lindeni

Bear Grylls

Poľovačka – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Ljndeni

POĽOVAČKA

BEAR GRYLLS
POĽOVAČKA

Ljndeni

Copyright © Bear Grylls Ventures 2018

The moral right of Bear Grylls to be identified as the author of this work has been asserted in accordance with the Copyright, Designs and Patents Act 1988.

Translation © Tamara Chovanová, 2019

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-1342-9

ISBN e-knihy 978-80-566-1439-6 (1. zverejnenie, 2019)

Podakovanie

Mimoriadna vďaka patrí: literárnym agentkám v PFD Caroline Michelovej, Annabel Merullovej a Laure Williamsovej za to, že tak tvrdo pracovali a dali si veľkú námahu, aby podporili vydanie tejto knihy; Jonovi Woodovi, Brendanovi Durkinovi, Bethan Jonesovej a všetkým v Orione za ich odvahu a dôveru, s ktorou mi pomáhali vdýchnuť život tomuto príbehu, ale aj Malcolmovi Edwardsovi a Leanne Oliverovej.

Ďalej ďakujem: Hamishovi de Brettonovi-Gordonovi, Olliemu Mortonovi a Iainovi Thompsonovi z Avon Protection za ich neoceniteľné pochopenie, rady a odborné pripomienky, pokiaľ ide o chemickú, biologickú, rádologickú a nukleárnu obranu a ich prínos pre túto knihu z hľadiska obranných opatrení.

Chrisovi Danielsovi a všetkým v Hybrid Air Vehicles za ich jedinečné pochopenie a odborné rady, pokiaľ ide o všetko, čo sa týka Airlandera, a za informácie, čo je možné robiť s takou vzducholodou; Paulovi a Anne Sherrattovcom za to, že mi pomohli nahliadnúť do vzťahov v čase studenej vojny krátko po druhej svetovej vojne, Petrovi Fawbertovi zo Shindo Wadokai za jeho odborné rady, týkajúce sa sebaobrany a neozbrojeného boja; Bobovi Lowndesovi z Autism Wessex za jeho informácie z oblasti psychológie.

A napokon osobitné ďakujem patrí Damienovi Lewisovi, dôveryhodnému priateľovi a autorovi kníh o mnohých

špecialistoch Špeciálnych jednotiek Spojeného kráľovstva. Ďakujem, že som mohol stavať na tom, čo sme spolu objavili vo vojnovej truhlici môjho starého otca označenej slovami „Prísne tajné“. Keď som oživoval tie dokumenty, pamätihodnosti a artefakty z druhej svetovej vojny, bolo to najväčšie dobrodružstvo v mojom živote.

Ďakujem Stevovi Heanymu, držiteľovi Vojenského kríža, za inšpiráciu, ktorou pre mňa boli jeho životné skúsenosti v elitných vojenských jednotkách, keď slúžil v Pathfinders (The X Platoon).

Autorská poznámka

Túto knihu inšpirovali skutočné životné zážitky môjho starého otca, brigádneho generála Williama Edwarda Harveyho Gryllsa, držiteľa radu Britského impéria, z jazdeckého oddielu 15/19 kráľovských husárov a hlavného veliteľa Target Force, tajnej jednotky vytvorenej koncom druhej svetovej vojny na žiadosť Winstona Churchilla. Tá jednotka patrila medzi najtajnejšie útvary ministerstva vojny a jej poslaním bolo vypátrať a ochraňovať tajné technológie, zbrane, vedcov a vysokopostavených nacistických dôstojníkov, čo malo slúžiť Západu proti novej svetovej superveľmoci, Sovietskemu zväzu.

Nikto z našej rodiny netušil o jeho tajnej úlohe veliteľa T Force – „T“ znamenalo „Target“, čiže cieľ –, dozvedeli sme sa to až veľa rokov po jeho smrti, keď bolo možné zverejniť informácie, ktorých sa týkal zákon o služobnom tajomstve – a odhalenie tohto tajomstva ma inšpirovalo na napísanie tejto knihy.

Môj starý otec hovoril málo, ale s láskou si naňho spomínam z čias, keď som bol malý chlapec. Fajčil fajku, bol tajomný, mal suchý humor a tí, ktorých viedol, ho zbožňovali.

Ale pre mňa bol vždy jednoducho starký Ted.

Daily Express, 21. mája 1945

**TAJNÁ ARMÁDA BOJOVALA PROTI
NACISTICKEJ ATÓMOVEJ BOMBE
Štyria muži sa tri mesiace skrývali v bielom pekle**

Teraz to už môžeme prezradiť – britskí a nemeckí vedci päť rokov bojovali vlastnú vojnu v čase svetovej vojny. Usilovali sa zdokonaľiť atómovú bombu, ktorá by vďaka najvýbušnejšej sile na svete zaručila jednej či druhej strane ľahké víťazstvo.

Ale nebola to len vojna teoretikov. Bojovali v nej aj britskí a nórski výsadkári proti mužom z Wehrmachtu a ich kolaborantom v bielom pekle nórskej Hardangerskej plošiny, kde zúrili snehové búrky.

Nemci začali ten boj v lete 1940. Pár týždňov po tom, čo prenikli do Nórska, zmocnili sa obrovskej hydroelektrárne v Rjukane. Táto elektráreň, ktorá bola napojená na slávne vodopády „dymiace kaskády“, im poskytla dostatočné množstvo elektriny. A dostatok elektriny bol dôležitý pre nemecké plány a továreň na zbrojnú techniku, ktorú chceli vystavať v Rjukane.

Plánovali tam štiepiť atóm.

V Rjukane Nóri produkovali veľké množstvo látky známej ako „ťažká voda“.

Ťažká voda obsahuje atómy vodíka dvojnásobne ťažšie, ako sú atómy vodíka v obyčajnej vode. Ťažkú vodu možno vyrobiť z prírodnej niekoľkými spôsobmi, napríklad elektrolyticky...

Vedci na celom svete robili pokusy s ťažkou vodou a verili, že ak ju použijú na spomalenie neutrónov, dôjde k štiepeniu jadra uránu 235.

A keď sa im to podarí, uvoľnía hrozivú energiu – a spôsobia katastrofický výbuch.

Boli s tým spojené mnohé technické ťažkosti, ale Nemci boli možno blízko k ich vyriešeniu.

.....

Mail Online, Allan Hall, 10. júna 2014

Fingovali USA samovraždu popredného predstaviteľa nacistického Nemecka a tajne ho prepašovali do krajiny, aby sa dostali k Hitlerovmu programu výroby tajnej zbrane?

Generál SS Hans Kammler mal na rukách krv tisícov ľudí a v posledných dňoch Hitlerovho Nemecka v roku 1945 spáchal samovraždu.

Aspoň taký bol jeho oficiálny osud. Muž spájaný s hrôzami táborov smrti dostal, čo mu patrilo.

Ale teraz niektorí tvrdia, že Kammler prežil vojnu, prepašovali ho do Ameriky a americké úrady sa mu postarali o novú totožnosť.

Pretože generál nebol len odborníkom na otrokárstvo a masové vraždenie, ale bol aj hlboko zapojený do nacistického programu výroby tajnej zbrane. Podľa televízneho dokumentu boli Američania rozhodnutí získať jeho know-how a nedovoliť, aby padol do rúk Sovietom.

USA aj ZSSR sa po vojne usilovali zverbovať Hitlerových vedcov, aby im pomohli pri vesmírnych a vojenských programoch. No hovorí sa, že Kammler mal taký desivý záznam, že museli fingovať jeho smrť a postarať sa mu o novú totožnosť.

„Jeho samovraždu len zinscenovali,“ tvrdí berlínsky historik Rainer Karlsch. „Existuje niekoľko dokumentov, ktoré jasne dosvedčujú, že Američania Kammlera chytali.“

Ďalší odborník, Matthias Uhl z Nemeckého historického inštitútu v Moskve, vyhlásil: „Správy z Ameriky sú spoľahlivejšie ako tvrdenia Kammlerových spolubojovníkov o jeho údajnej samovražde.“

Kammler sa narodil v roku 1901 a koncom druhej svetovej vojny bol takmer rovnako mocný ako veliteľ SS Heinrich Himmler a minister zbrojnej výroby Albert Speer. Mal prístup k najpokrokovejšej technike vrátane „odvetných zbraní“ – rakiet V-1 a V-2, ktoré spôsobili v Británii smrť a skazu, ale prišli prineskoro, aby zmenili vývoj konfliktu.

Bol zapojený aj do výstavby táborov smrti vrátane návrhu krematórií v Osvienčime, kde spálili väčšinu tiel približne 1,2 milióna zavraždených v tábore v okupovanom Poľsku.

V historických knihách sa píše, že deň po tom, čo sa Tretia ríša 9. mája 1945 vzdala, sa zastrelil alebo otrávil v bývalom nemeckom meste Stettin, teraz poľský Štetín. Jeho telo sa nikdy nenašlo.

„Celú samovraždu len zinscenovali jeho dvaja najbližší pobočníci, ktorí mu zostali verní,“ povedal Karlsch nemeckej televízii ZDF.

Hoci Američania sa po skončení vojny zúčastnili na norimberskom procese, pri ktorom odsúdili mnohých

popredných nacistov, spustili tajnú Operáciu Sponka – tajný odchod popredných nacistických vedcov z krajiny.

V dokumente ZDF sa hovorí: „Spolahlivé zdroje tvrdia, že Američania zajali Kammlera a vypočúvala ho americká kontrarozviedka. Predstaviteľom tajných služieb zodpovedným za vypočúvanie bol Donald Richardson, osobný dôverník hlavného veliteľa Spojencov generála Dwighta D. Eisenhowera.“

Synovia tohto predstaviteľa tajných služieb povedali tvorcom programu, že po roku 1945 bol ich otec poverený ochranou nemeckého zbrojného experta.

Jeden z nich, John Richardson, vyhlásil: „Tento inžinier priniesol do Spojených štátov zvláštny poklad Tretej ríše. Ponúkol nám moderné zbrane. Otcovou úlohou bolo privieŕť tohto ‚užitočného‘ Nemca do USA, aby nepadol do rúk sovietskych tajných služieb.“

Neprezradili, pod akým menom tam Kammler žil a kedy zomrel, hoci v archívnych materiáloch sa uvádza, že pod Richardsonovým krídlom žil „zvláštny hosť“.

.....
Daily Telegraph, Justin Huggler, 22. januára 2015

NACISTI VYBUDOVALI ZA POMOCI OTROKÁRSKEJ PRÁCE PODZEMNÉ ZARIADENIE NA VÝROBU JADROVÝCH ZBRANÍ

Rakúsky dokumentarista verí, že odhalil uzavretý komplex podzemných tunelov v meste, kde sa nachádzal známy koncentračný tábor Gusen II., a ten komplex je väčší, než sa pôvodne myslelo.

Vynorili sa nové dôkazy o možnej existencii podzemného zariadenia na výrobu jadrových zbraní, ktoré bolo od konca druhej svetovej vojny utajené.

Rakúsky dokumentarista Andreas Sulzer predložil vo svojom dokumentárnom filme dôkazy o tom, že odhalil uzavretý komplex podzemných tunelov, ktorý v Rakúsku vybuodovali nacisti za pomoci otrokárskej práce a ktorý je oveľa väčší, než sa pôvodne myslelo. Vraj je v ňom podzemné odpaľovacie zariadenie.

Andreas Sulzer už aj predtým tvrdil, že zvýšená rádioaktivita v tej oblasti je dôkazom toho, že komplex využívali na výrobu jadrových zbraní – hoci miestne úrady popreli výsledky radiačných testov.

Možnosť, že nacisti mali pred koncom druhej svetovej vojny blízko k výrobe atómovej bomby, zostáva nezodpovedanou otázkou. V posledných rokoch vojny sa rozšírili chýry o tajnom programe na výrobu jadrových zbraní, ale neboli na to dôkazy.

Andreas Sulzer verí, že našiel dôkaz v komplexe podzemných tunelov v blízkosti rakúskeho mesta St. Georgen an der Gusen, ktoré tam zostali nedotknuté od päťdesiatych rokov.

V tom meste sa nachádzal dobre známy koncentračný tábor Gusen II., jeden zo skupiny táborov Mauthausen-Gusen, kde nútili robotníkov zodrieť sa k smrti. Hovorí sa, že v tých táboroch zahynulo 320 000 ľudí.

Väzni tábora Gusen II. boli nútení kopať obrovský podzemný komplex Bergkristall, kde sa vyrábali rakety V-2 a prvé sériovo vyrábané lietadlo Messerschmitt Me 262, ktoré sa zapojilo do bojov.

Andreas Sulzer verí, že sieť tunelov, ktorú neďaleko objavil, mohla byť samostatným zariadením projektu Bergkristall.

Ale zatiaľ čo komplex Bergkristall Spojenci dôkladne preskúmali, nacisti si zrejme dali väčšiu námahu, aby utajili druhý komplex, uzavreli vchod obrovskými kusmi žuly, takže komplex zostal v podstate nedotknutý.

Rakúsko, 24. apríl 1945

Zabávali sa celé hodiny.

Delá Spojencov mohli dunieť ani nie tridsať kilometrov na západ, ale títo muži v elegantných uniformách Hitlerovej mládeže popijali, akoby sa nemali dožiť zajtrajška.

Od vlhkých kamenných stien sa odrážali vlastenecké piesne – *SS Marschiert in Feindsland*, známa aj ako *Diablova pieseň* – bola dnes najobľúbenejšia. Znova a znova vyspevovali verše:

*SS pochoduje na nepriateľské územie
a spieva Diablovu pieseň...
Bojujeme za Nemecko,
bojujeme za Hitlera...*

Pivové krígle boli už dávno prázdne, ale tvrdý alkohol stále tiekol, trieskali na holé drevené stoly pohár za pohárom a ten hluk sa odrážal od drsných stien ako výstrely.

Hoci generál SS Hans Kammler – muž s tvárou jastraba, prepadnutými očami a blond vlasmi začesanými dozadu z vysokého čela – predstieral, že je v povznesenej nálađe, vypil ledva kvapku.

Prenikavým pohľadom blúdil po rozľahlom priestranstve osvetlenom desiatimi lampášmi. Hoci vzácny zjav

zbrojného systému, ktorý bol utajený v útrobach tejto ho-ry, sa pýšil elektrinou, pred štyridsiatimi ôsmimi hodina-mi prívod elektriny prerušili a mašinériu zavreli – preto tam dnes blikotali len lampáše a vrhali na zakrivené steny groteskné tiene.

Mladí muži, čo tu boli zhromaždení, si pripíjali jeden prípitok za druhým. Posilnení nacizmom a dostatkom schnappsu by sa sotva vedeli brániť tomu, čo malo prísť. Nemohli vznášať námietky v hodine dvanástej ani v po-slednej chvíli strácať nervy. A Kammler si rozhodne ne-mohol dovoliť nič také, lebo o kus ďalej v tomto komplexe tunelov bolo skryté najväčšie tajomstvo ríše.

Predstavovalo to plody práce popredných vedcov na-cistického Nemecka – *Uranverein*. Spojenými silami vy-tvorili *Wunderwaffe* – zázračnú zbraň –, akej nebolo roveň.

Kammlerov veľkolepý plán – a bezpochyby najvýznam-nejšia machiavellistická operácia hlavného velenia SS – sa spoliehal na to, že nukleárny program zostane utajený pred postupujúcimi Spojencami. Preto tá obeta – podľa generála absolútne potrebná.

Na chvíľu zdvihol pohľad. Úzka šachta stúpala takmer kolmo k hviezdinatej oblohe – bol to vetrací kanál. Týchto šesťdesiat mladých mužov sa ráno zobudí na svitaní s ko-solálnou opicou. Ale to bude ich najmenšia starosť, pre-mýšľal pochmúrne.

Vysoký, štíhly generál SS vstal. Chytil do ruky svoj ob-radný meč s rukoväťou zdobenou výraznou lebkou a po-klopal ním po stole. Huriavk postupne stíchol a namiesto neho sa ozýval pokrik.

„*Das Werwolf! Das Werwolf! Das Werwolf!*“

A tie slová opakovali znova a znova čoraz hlasnejšie.